

Sygnatura akt I C 618/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2021 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki E. B. kwotę 6.245,92 zł (słownie złotych: sześć tysięcy dwieście czterdzieści pięć 92/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi następująco:

- od kwoty 2.800,00 zł od dnia 29.06.2016 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.445,92 zł od dnia 19.01.2017r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki E. B. kwotę 2.003,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 618/19

UZASADNIENIE

Powódka E. B. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 3.800,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29.06.2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 3.445,92 zł tytułem utraconych korzyści wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27.12.2016 r. do dnia zapłaty. Wniosła również o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 6 kwietnia 2016 r. w wyniku braku zachowania bezpiecznej odległości między pojazdami przez kierującą pojazdem marki H. o nr rej (...) A. W., doszło do zderzenia tylnego z pojazdem marki O. o nr rej. (...), którego kierującym był M. B.. W wyniku zaistniałego zdarzenia, będąc pasażerką pojazdu marki O., doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Sprawca zdarzenia A. W. posiadała ubezpieczenie w zakresie OC u strony pozwanej. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała powódce kwotę 2.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 53,46 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia. Powódka nie zgadza się z wysokością sumy przyznanej tytułem zadośćuczynienia gdyż jest ona rażąco zaniżona w stosunku do doznanych obrażeń ciała oraz powstałej krzywdy i stanowi kwotę symboliczną, która w żaden sposób nie zmierza do naprawienia jej krzywdy. W jej ocenie analiza charakteru doznanych urazów, sposób leczenia i jego okres stanowią podstawę do przyznania na jej rzecz dalszej kwoty zadośćuczynienia, która to będzie stosowna do doznanej

krzywdy. Roszczenia z tytułu utraconych korzyści uzasadniała tym, iż przebywała na zwolnieniu lekarskim i nie mogła wykonywać swoich obowiązków zawodowych przez co poniosła stratę finansową w wysokości dochodzonej pozwem.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że wypłacona na etapie postępowania likwidacyjnego kwota 2.200 zł zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w pełni zrekompensowała powódce przykrości związane z samym faktem, że uczestniczyła w niegroźnej kolizji drogowej. Jak wynika z dokumentacji medycznej jeszcze przed wypadkiem E. B. cierpiała na silne zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, dyskopatię, zespół cieśni nadgarstka i kamicę nerkową. W jej ocenie wszystkie te dolegliwości nie mają związku ze zdarzeniem szkodzącym. Wypłacając zadośćuczynienie strona pozwana miała na uwadze fakt, że z jednej strony kwota ta zrekompensuje sam fakt, że poszkodowanej było przykro na skutek uszkodzenia jej pojazdu, a z drugiej zaś, że kolizja miała mieć delikatny wpływ na chory wcześniej już kręgosłup. Odnośnie odszkodowania z tytułu utraconych zarobków, zdaniem strony pozwanej – łączy się ono również z dochodzonym zadośćuczynieniem – na jego wysokości wpływa również niezdolność do pracy. Wskazali oni, że mają duże wątpliwości co do podstaw swojej odpowiedzialności względem powódki, gdyż na zwolnieniach lekarskich nie wskazano kodu choroby, ponadto powódka wskazywała, że w okresie zwolnienia lekarskiego potrzebowała pojazdu zastępczego, aby dojeżdżać do pracy. Zdaniem strony pozwanej niezwykle wątpliwą jest praktyka składania różnorodnych oświadczeń ubezpieczycielowi w zależności od zgłaszanych roszczeń.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 6 kwietnia 2016 r. miał miejsce wypadek drogowy spowodowany przez kierującą pojazdem marki H. o nr rej (...) A. W., która doprowadziła do zderzenia z pojazdem m-ki O. o nr rej, DKA 05HY, którego pasażerem była powódka. Pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

Okoliczność bezsporna

Bezpośrednio po wypadku E. B. pierwszej pomocy udzielili ratownicy medyczni z pogotowia ratunkowego. Następnie powódka udała się do szpitala w K., gdzie zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego, kontrolę w poradni chirurgicznej oraz doraźne przyjmowanie leków przeciwbólowych. W dniu 12.04.2016 r. E. B. zgłosiła się na Oddział VI Rehabilitacyjny Centrum Medycznego w K., gdzie rozpoznano u niej: zaostrzenie przewlekłego zespołu bólowego z redikulopatią podrażnieniową lewostronną po przebyłym urazie komunikacyjnym kręgosłupa szyjnego typu whiplash, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa L/K przeciążeniowy. Powódka przebywała w placówce do dnia 29.04.2016r. Następnie uczestniczyła w rehabilitacji w Ś. w związku z leczeniem po wypadku. E. B. do chwili obecnej skarży się na ból odcinka szyjnego kręgosłupa, nie może dźwigać ciężkich rzeczy, śpi na poduszce ortopedycznej. Zdarza jej się zakładać kołnierz ortopedyczny.

Dowód:

- **dokumentacja medyczna (k. 25-30)**

- **przesłuchanie E. B. na rozprawie w dniu 29.11.2019 r. (k. 54-54v)**

- **przesłuchanie E. B. na rozprawie w dniu 24.0.4.2021 r. (k. 95-95v)**

E. B. przebywała na zwolnieniu lekarskim od 07.04.2016r., do 08.09.2016 r.

Dowód:

- **ksero zaświadczeń lekarskich (k.17-22)**

Dnia 23.05.2016 r. powódka za pośrednictwem pełnomocnika zgłosiła stronie pozwanej szkodę wraz z roszczeniem wypłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 10.000,00 zł i zwrotem poniesionych kosztów leczenia w kwocie 573,81 zł.

Dowód:

- zgłoszenie szkody pismem z dnia 23.05.2016 r. (k: 11-12)

Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciło powódce kwotę 2.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 53,46 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Dowód:

- pismo z dnia 28.06.2016 r. (k 13)

Pismem z dnia 25.11.2016 r. (data wpływu 19.12.2016 r.) powódka wniosła dodatkowe roszczenie odszkodowawcze w kwocie 3.445,92 zł tytułem utraconych korzyści.

Dowód:

-pismo z dnia 25.11.2016r. (k. 14)

E. B. pracowała na umowę o pracę w (...) w K. oraz na umowę zlecenie w Punkcie Pobrań w K.. Przed wypadkiem osiągała średnie miesięczne wynagrodzenie w kwocie 3.470,41 zł, a w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim w miesiącach maj-lipiec, otrzymywała dochód w wysokości 2.321,77 zł. Różnica w osiąganym wynagrodzeniu za 3 miesiące wyniosła więc 3.445,92 zł.

Dowód:

- zaświadczenie z dnia 02.06.2017 r. (k. 15)

- ksero zaświadczenia (k. 16)

- zaświadczenie z dnia 31.05.2016 r. (k. 24)

- przesłuchanie E. B. na rozprawie w dniu 29.11.2019 r. (k. 54-54v)

Obrażenia układów narządu ruchów E. B. na skutek urazu z dnia 06.04.2016 r. nie spowodowały trwałego uszczerbku na jej zdrowiu.

Dowód:

-opinia biegłego sądowego P. N. z dnia 28.01.2020 r. (k.63-65)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustaień powyższych sąd dokonał na podstawie przedstawionych dokumentów, dokumentacji medycznej E. B., opinii biegłego specjalisty z zakresu ortopedii traumatologii oraz przesłuchanie powódki. W tym miejscu należy wskazać, że autentyczność żadnego dokumentu nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości.

Odpowiedzialność strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. opiera się na przepisie art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezsprzeczne jest, że pojazd sprawcy wypadku komunikacyjnego ubezpieczony był w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej, która wypłaciła powódce w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.200,00 zł i tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia kwotę 53,46 zł. Strona pozwana uważała, iż przyznana kwota w pełni odpowiada

skutkom powyższego wypadku, gdyż uwzględnia doznany przez powódkę rodzaj, rozmiar i charakter obrażeń ciała będących następstwem wypadku oraz związanych nim cierpień fizycznych i psychicznych.

Powódka nie zgadzała się z przyznaniem przez stronę pozwaną zadośćuczynienia w związku z tym w niniejszym postępowaniu dochodziła od niej zadośćuczynienia w kwocie w wysokości 3.800,00 zł co w sumie dałoby na rzecz powódki kwotę 6.000,00 zł. W myśl art. 445 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno tych już doznanych, jak i tych które mogą wystąpić w przyszłości. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez powódkę. Prawo do zadośćuczynienia jest kwestią bezsporną w wyżej opisanym stanie faktycznym, pozostaje do rozważenia kwestia wysokości sumy zadośćuczynienia i na podstawie jakich okoliczności powinna być ustalana. Zdaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 12 IV 1972 r., II CR 57/72 „, określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, czasu trwania jego cierpień”.

Podstawą do zasądzenia w niniejszej sprawie określonej kwoty na rzecz powódki jest ustalenie przede wszystkim właściwej kwoty zadośćuczynienia jaka w ocenie Sądu należy się powódce, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwoty jaką zapłaciła strona pozwana w czasie postępowania likwidacyjnego. Przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia istotny wpływ ma także ustalony uszczerbek na zdrowiu. W toku postępowania ustalono, że obrażenia układów narządu ruchu u powódki nie spowodowały u niej trwałego uszczerbku na zdrowiu. Niewątpliwie w wyniku wypadku doznała obrażeń narządów ruchu: skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, wiązało się to zapewne z bólem i niedyspozycją zawodową. Nasilenie dolegliwości bólowych po wypadku jak i obecnie jest trudne do określenia, gdyż ból jest odczuciem subiektywnym, na którego odczuwanie ma wpływ wiele czynników. W wykonanych badaniach obrazowych narządów ruchu nie stwierdzono zmian pourazowych odcinka szyjnego. Ponadto E. B. nie wymaga obecnie stosowania leczenia w tym leczenia rehabilitacyjnego, nie występują już także żadne duże ograniczenia w życiu zawodowym, rodzinnym i społecznym. Z drugiej strony zaś strony fakt długiej niezdolności do pracy, konieczność noszenia kołnierza ortopedycznego świadczą o istotnej dolegliwości schorzeń powódki i ich wpływu na życie codzienne. Ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz cierpienia związane z bólami musiały być uciążliwą dolegliwością dla aktywnej zawodowo osoby, jaką jest powódka.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd ocenił należne E. B. zadośćuczynienie na kwotę 5.000,00 zł, przyjmując że spełni ono swój walor kompensacyjny. W żadnym też wypadku nie można przyjąć – biorąc pod uwagę wiek powódki, stres związany z wypadkiem i i dość długi czas odczuwania bólu – by kwota ta była wygórowana. Skoro została wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 2.200,00 zł, to pozostała do zapłaty kwota 2.800,00 zł.

Jak wynika z treści przepisów art. 444 § 1 zdania pierwszego k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Poszkodowany może domagać się kompensaty wszelkich kosztów, w tym i zwrotu utraconych zarobków. E. B. dochodziła odszkodowania z tytułu utraconych dochodów, wskazując, że w okresie części okresu zwolnienia lekarskiego, które okres można wiązać z wypadkiem, otrzymywała wynagrodzenie chorobowe i zasiłek chorobowy, których wysokość była niższa aniżeli wysokość wynagrodzenia powódki uzyskiwanego przed wypadkiem. W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia różnicy pomiędzy łączną wysokością wynagrodzenia, jakie uzyskałaby w okresie zwolnienia lekarskiego na przełomie maja-lipca a kwotą rzeczywiście wypłaconą. Wydaje się że okres ten można wiązać z okresem niezdolności do pracy spowodowanej uszkodzeniem odcinka szyjnego kręgosłupa. W pozwie wskazano, że utracony zarobek wynosi 3.445,92 zł. co zostało w toku niniejszego postępowania wykazane przez powódkę zaświadczeniami z miejsca pracy. Średnie miesięczne wynagrodzenie E. B. przed wypadkiem wynosiło kwotę 3.470,41 zł, natomiast w czasie przebywania przez nią na zwolnieniu lekarskim w miesiącach od maja do lipca wynosiło 2.321,77 zł. Miesięcznie powódka traciła dochód w wysokości 1.148,64 zł, a więc za 3 miesiące straciła dochód w wysokości 3.445,92 zł.

Dlatego Sąd w punkcie I wyroku zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki kwotę 6.245,92 zł, na którą składała się kwota 2.800,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwota 3.445,92zł tytułem utraconych korzyści.

Odsetki od kwoty 3.445,92 zł zasądzone zostały od dnia 19.01.2017r. do dnia zapłaty. Takie rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Skoro zgłoszenie szkody wraz z żądaniem zapłaty nastąpiło 19.12.2016 r., to po upływie 30 dni roszczenie odszkodowawcze powinno zostać spełnione. Zasadne jest zatem przyznanie odsetek od dnia 19.01.2017 r. Natomiast odsetki od kwoty 2.800,00 zł orzeczono na mocy art. 481 k.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 29.06.2016 r., tj. dzień po wydaniu decyzji przez stronę pozwaną. W ocenie Sądu w tej dacie Ubezpieczyciel dysponował wszelkimi danymi pozwalającymi ocenić stan zdrowia i urazy, jakich doznała powódka na skutek zdarzenia z dnia 06.04.2016 r.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Powódka wygrała sprawę w 86 %, natomiast strona pozwana w 14%. Oznacza to, iż powódce z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 2.255,87 zł (2.623,10 zł x 86 %), a stronie pozwanej kwoty 252,00 zł (1.800,00zł x 14 %). Po ich rozliczeniu, z tytułu kosztów procesu pozwana powinna zapłacić na rzecz powódki kwotę 2.003,87 zł (2.255,87 – 252,00).